

Udvalget har samtidig konstateret, at et langt bredere og mere differentieret behov for teknologiske serviceydelser på varierende niveauer foreligger hos det store antal af små og mellemstore virksomheder, som kun i mindre omfang beskæftiger teknisk uddannet personale, og som i mange tilfælde arbejder med en mere traditionel teknik og udrustning. Sådanne virksomheder udgør langt den største del af dansk erhvervsliv, og en meget væsentlig del af erhvervslivets vækstpotentiel er at finde her. Behovet for teknologisk service til denne store kreds af virksomheder er ikke blot meget betydeligt og varieret, men det er samtidig i alt for mange tilfælde ikke erkendt af virksomhederne selv.

For den fortsatte erhvervsmæssige udvikling, der bevæger sig bort fra de arbejdskrævende og mere rutineprægede produktioner og henimod de typisk teknologibaserede (i visse fag også mode- eller designbaserede) produktionsprocesser, er det derfor en central erhvervspolitisk opgave at sikre, at teknisk viden og rådgivning ikke blot er til rådighed, men tillige at den er så let tilgængelig, at den bliver udnyttet effektivt også af mindre virksomheder.

I den nævnte udvalgsbetænkning er det på denne baggrund stærkt understreget, at det offentlige gennem sin medvirken ved planlægning, styring og finansiering af de samlede teknologiske serviceresourcer ikke mindst må lægge vægt på, at der fra serviceinstitutionernes side udfoldes en aktiv og opsøgende formidlingsvirksomhed, og at den service, der tilbydes, kan stilles til rådighed på økonomiske vilkår, der ikke på forhånd afskærer væsentlige dele af erhvervslivet fra at benytte sig deraf.

Udvalget har foruden behovet også undersøgt forholdene på en række institutioner i ind- og udland, og betænkningens bilag indeholder et betydeligt materiale herom. På baggrund af disse oplysninger og oplysningerne om behovet for og benyttelsen af teknologisk service har udvalget søgt at afgrænse de funktioner, som typisk må falde ind under de teknologiske serviceinstitutioners samlede virksomhedsområde. Der skal herom henvises til lovforslagets § 4 samt bemærkningerne hertil, som er i overensstemmelse med udvalgets indstilling.

I betænkningen understreges i denne forbindelse betydningen af, at de enkelte institutenheder ikke spreder sig over et stort antal tekniske specialer, men søger at koncentrere sig om, hvad der er mest relevant for erhvervslivets eller andre sektorer arbejds-mæssige problemer på det aktuelle tidspunkt samt inden for en overskuelig periode fremover. For et land af Danmarks størrelse er det af afgørende betydning, at institutterne ikke søger at gøre sig selvforsynende med viden, men i vidt omfang byg-

ger på kontakter udadtil, ikke mindst med udenlandske videncentre. Der lægges ligeledes vægt på samarbejdet mellem de teknologiske serviceinstitutioner indbyrdes og med erhvervslivet og andre brugergrupper såvel som med den videnskabeligt orienterede forskning.

De fleste teknologiske serviceinstitutioner vil naturligt specialisere sig om nogle få af de i § 4 nævnte aktivitetsformer; men det er af stor betydning, at deres formidlingsvirksomhed kan tage hensyn til brugerens behov gennem en kombination af forskellige formidlingsformer, der til stadighed kan tilpasses efter de aktuelle opgaver, som hele tiden varierer.

5. I sine overvejelser af, hvorledes det offentlige bedst kan medvirke til, at udbudet af teknologiske serviceydelser tilpasses efter behovet og aktivt bidrager til, at dette bliver dækket gennem en økonomisk overkommelig og sagligt kvalificeret indsats, har udvalget gennemgået de forskellige former for statslige tilskud, som i dag ydes til teknologiske serviceinstitutioner. Udvalget finder, at de benyttede tilskudsformer i flere henseender er uhensigtsmæssige og bør ændres, samt at en samlet planlægning og styring af den statslige indsats på dette område vil være en forudsætning for en effektiv udnyttelse af de anvendte ressourcer.

For de selvejende, offentligt støttede serviceinstitutioner udgør den typiske egenindtjening mellem en trediedel og halvdelen af de samlede indtægter, men med store variationer fra institut til institut.

De teknologiske institutters nuværende tilskudssystem er ensidigt baseret på kontrol med udgifter og personaleforhold. Udvalget foreslår, at man i stedet lægger hovedvægten på resultaterne af institutternes aktiviteter, så der skabes incitament til organisatorisk rationalisering og udvikling af aktiviteter, der er optimale for institutternes klientel.

Det af DTVF anvendte tilskudssystem for en række ATV-institutter m.fl. lægger i højere grad vægt på karakteren og relevansen af institutternes aktiviteter og tager hensyn til institutternes likviditet og evne til gennem egen indtjening at bidrage til de almene aktiviteter, som rådet støtter. En sådan ordning, som understreger institutledernes dispositionsfrihed og selvstændige ansvar for drift, personale og finansiering, har udvalget fundet egnet som udgangspunkt for et fremtidigt tilskudssystem for en bredere kreds af institutter. Udvalget har dog ment, at systemet kan forbedres på forskellig måde både ved tilskudsordningens nærmere udformning og ved at skabe bedre grundlag for en mere langsigtet planlægning og budgettering. Her-